

vi i Udvalget gjort Forsøg paa at fortolke, saaledes at de maaske vil fremtræde lidt klarere, naar man sammenholder Lovforslagets Ordlyd med Udvalgets Betænkning.

Det er jo en meget stærk Ændring af de bestaaende Afgiftsregler, som her foreslaas, og de er ogsaa forskellige fra de Afgiftsregler, der var foreslaaet af den nedsatte Kommission. Jeg maa sige, at det paa enkelte Omraader er med ikke ringe Betænknelighed, Landstingsudvalget slutter sig til, hvad Folketinget her har vedtaget. Dog skal jeg paa hele Udvalgets Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Ministeren for offentlige Arbejder (Stensballe): Jeg takker Udvalget for den velvillige Behandling af Lovforslaget, og fordi det indstilles uforandret til Vedtagelse. Der er et enkelt Punkt i Betænkningen, jeg gerne vil gøre en Bemærkning om. Der staar: „Yderligere maa Udvalget holde for, at Bestemmelsen i Lovforslagets § 4, 4de Stykke, om, at Kvitteringen for Afgiften skal medfølge Køretøjet, er højst upraktisk, men for denne som øvrige af Udvalget fundne uheldige Bestemmelser gælder det, at Hensynet til at faa Lovforslaget ophøjet til Lov inden 1. Juli har medført, at man har afstaaet fra at stille Forslag om Ændringer.“ Bestemmelsen om, at Kvitteringen skal medfølge Køretøjet, er indsat af Hensyn til Kontrollen, men det er forstaaeligt, at man i Udvalget har følt sig lidt usikker overfor Spørgsmaalet. I Sverige har man en saadan Ordning, og man har der fundet, at det var en bedre Maade at sikre Kontrollen paa end den, man hidtil havde haft. Jeg for mit Vedkommende tror, at det ikke blot vil være heldigt, men ogsaa nødvendigt at faa en saadan Ordning gennemført, men jeg skal bestræbe mig for at effektuere den paa en saadan Maade, at det bliver gjort saa praktisk som muligt, og at der ikke skal blive skellig Grund til Klage.

Ordføreren (Maegaard): Det er muligt, at Udvalget i den Bestemmelse, som den højtærede Minister her har omtalt, har set noget andet, end der har været tilsigtet med den fra Folketingets Side, og naar den højtærede Minister her giver Løfte om, at Bestemmelsen skal blive praktiseret paa saa lempelig og naturlig en Maade som muligt, kan den Betænknelighed, som Udvalget har næret, maaske indskrænkes i nogen Grad.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—13 samt dets Overgang til tredie Behandling vedtoges uden Afstemning.

Man gik dernæst til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Afgift af Benzin.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1876; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2389).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—9 samt dets Overgang til tredie Behandling vedtoges uden Afstemning.

Derpaa foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 561 af 4. Oktober 1919 om Lønninger m. v. for Folkeskolens Lærere.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1963; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2393).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Stegger Nielsen): Det er desværre ikke lykkedes at opnaa Enighed om Lovforslaget, men Udvalget har delt sig i et Flertal og to Mindretal. Derimod har der fra alle Sider været Enighed om at tiltræde det Ændringsforslag, som den højtærede Undervisningsminister har stillet til Lovforslagets § 14, ifølge hvilket Pensioner samt pligtige Præmier skal udredes af Skolefonden og Staten skal re-